

ДІЛО

видають щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конто пошт. шль. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Год. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячної в краю 450 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 5 ш. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Збірка адреса 1 зод.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Соймова сесія зачнеться 13.ц.м.

Отворить її президент Мосціцький. — ППС. про нарушення конституції урядом. — Резиґнація марш. Ратая? — Не буде амністії для політичних.

Варшава, 4. листопада 1926.

Тому, що всі справи, зв'язані з отворенням сойму й сенату поладнано, президент Мосціцький рішився отворити сойм і сенат особисто в дні 13. листопада ц. р., в 2-й год. пополудні, на замку.

Посли, які поприїздили до Варшави в надії, що в найближчих днях збереться сойм, порозізлилися до своїх виборчих округів. Тому тепер у соймі повний спокій.

Вчора радила парламентарна комісія ППС, яка ухвалила отсю резолюцію: „Парламентарна комісія ППС. стверджує, що уряд наслідком нескликання соймової сесії в жовтні і непередположення на тій сесії бюджету допустив порушення конституції, бо не дав можності соймові зачати праць над бюджетом і над справами, зв'язаними з господарським життям держави“. Подібне внесення ухвали уже вчора ЗЛН., на такому самому становищі стоїть і Пяст.

В політичних колах упевняють, що марш. Ратай на одному з найближчих соймових засідань зголосить свою резиґнацію зі становища маршала. Причини тої постанови марш. Ратай представить перед соймовою палатою. Видно, що вже йому забагато тої ролі, яку він мусить грати, стоячи по середині

мі між соймом і урядом. В близьких до уряду кругах упевняють, що всякі почини уряду були і є спрямовані проти цілого сойму, а не проти особи його маршала. Тому ці круги підраджують Ратаєві подавати свою резиґнацію.

Поголоски про недалеку амністію для політичних в'язнів за дрібні провини і проступки, як зачувати, не відповідають дійсності. Амністії такої нема в проєкті. В урядових кругах є тільки намір звільнити цілий ряд політичних в'язнів зпоміж „меншостей“ шляхом індивідуального помилування.

Personalia.

Тут появилася чутка про такі зміни на становищах „малопольських“ воєводів: у Тернополі, на місце воєв. Завітовського, мав би стати воєводою варшавський віцевоєвода Корчак; до Станиславова мав би прийти на воєводу 6. львівський адвокат д-р Виростек (соп.-дем.), що живе тепер у Варшаві; краківський воєвода Даровський лишається на своєму становищі.

Ген. Мальчевський перенісся на власне бажання в стан спочинку, стаючись перед відпущенням військовою комісією.

В справі нападу на посла Здзеховського покінчено вже слідство з тим, що воно не дало ніякого позитивного вислід.

пміститися за атентат на Мусолініа. Редакторів щоденника „Нубво Мондо“ приневолити зрезигнувати зі становища, потім в інших редакціях повибивали шиби, побили службу і знищили два лінотипи.

Роковини побіди в Італії.

Рим, 4. листопада 1926.

Нині в цілій Італії святкували роковини побіди. В Римі в церкві Санта Марія делі Анджели відправлено святочне жалібне богослуження в присутності кн. Удіне як представника короля і членів уряду з прем. Мусолініем на чолі. Товпа фашистів маніфестувала на площі Колонна в честь Мусолініа. Мусоліні з'явився на балконі та зазначив, що теперішній мент не надается до промов. Закінчив словами: Завтра рано матимете факти, на які чекаєте.

Зірвання німецько-французьких переговорів?

Лондон, 4. листопада 1926.

„Дейли Телеграф“ повідомляє, що німецько-французькі переговори в дійсності вже зірвані. Означе на бажання нім. амбасадора фон Геша Бріан приобіцяв удавати, що переговори тривають далі. Тому Бріан матиме ще кілька конференцій з фон Гешом. Тутешні часописи як причини зірвання переговорів подають: успіх стабілізаційної фінансової політики Пуанкаре, відмову Америки в справі залізничних облігацій, відкинення Німеччиною окончочного жадання погодитися з нім.-польськими границями, відкинення Німеччиною резиґнації звучитися з Австрією.

Змова в Каталонії.

Париж, 4. листопада 1926.

Оноді переведено масові арештування у невеличкому французькому містечку Перпінья на еспанському кордоні. Арештування ці є в зв'язі зі змовою італійських і еспанських анархістів проти існуючого режиму в Італії й Еспанії. Змовники, як виходить із слідства, хотіли використати самостійницький рух у Каталонії й що провінцію вибрали собі за місце вибуху революції. Завдяки відшифруванню листа поліції вдалося арештувати в перпіньянських готелях 400 переодягнених за туристів еспанських, італійських і англійських анархістів. Ревідують усі поїзди, що йдуть із Франції до Еспанії. Кермував змовою анархіст Карольон, що мав великі знакомости в Парижі і відтам, мабуть, діставав підмоги. До катальонської змови належало багато італійських емігрантів, які заключили з Еспанцями угоду для заатакування обох диктатур: еспанської й італійської та усунення Мусолініа. Арештовано 28 італійців. Зі сконфіскованих досі документів виходить, що на 4. листопада визначений був вибух повстання в Каталонії. Повстанці мали зайняти зал. дві-єць і телеграфічний уряд. На чолі їх стояв бувш. член еспанського парламенту Масія. Йому вдалося втекти.

Вибори в Злуч. Державах.

Лондон, 4. листопада 1926.

При виборах до палати репрезентантів і сенату демократи здобули, що правда, кілька мандатів (у палаті репр. 13, в сенаті 6), але республіканці є в більшості в обох законодавчих установах. Вибори причинилися до адержання впливу республіканців і през. Куліджа. Означе Кулідж не виступить як респ. кандидат при виборах нового президента.

Ліквідація англ. страйку?

Лондон, 4. листопада 1926.

Міродатні кола заперяють, що вик. комітет шахтарів пропозити на завтрашньому засіданні делегатів шахтарів конкретні пропозиції. В поглядах шахтарських кол зайшла зміна: вони готові до порозуміння.

Кольбан у Варшаві.

Варшава, 4. листопада 1926.

В зв'язку з приїздом до Польщі Еріка Кольбана, шефа секції для справ національних меншостей при Лізі Націй, відбудеться 5. ц. м. засідання комісії фахівців для справ східних воєвідств і національних „меншостей“.

Біржа.

Гроші.

Долари в готівці таксували 8:00—9:01. Банк Польський платив за долари 8:00, за чеки на Нью Йорк 9:00.

Збіжжя.

Тендерія легкого збіжжя. Пшениця красна двірська 40:75—47:75, пшениця красна селянська 44:25—45:25, жито галицьке 35:00—36:00, ячмінь галицький броварний 30:75—34:75, ячмінь галицький до перемелюван. 30:00—31:00, ячмінь північний 28:00—30:00, овес галицький 29:75—30:00, барваби промислові 67:5—72:5.

Арештування в зв'язі з атентатом на Мусолініа.

Париж, 4. листопада 1926.

Вчора арештували тут комуніста Пасарда. Він іще 22. жовтня говорив приятелям, що Мусолініа вб'ють у Болонії 31. жовтня. Той факт і найдена поліцією відозва доказували би, що атентат на Мусолініа не був індивідуальним учинком Замбоніа, але вислідом змови. Все-таки, як повідомляють із Болонії, виконавцем останнього атентату на Мусолініа, здається, був Замбоні. Ствердили, що револьвер, з якого атентатчик стріляв до Мусолініа, належав до брата Замбоніа.

Провідники антифашистів капітують?

Рим, 4. листопада 1926.

У Ферарі появилася плякати, підписані найбільше знаменитими соціалістичними провідниками, такого змісту: „Нині після нового атентату на Мусолініа почувасмося до обов'язку заявити перед цілою суспільністю, що покидаємо низькі ідеї, бо ми дійшли до переконання, що поширювання їх приносить шкоду батьківщині і веде до злочинних учинків“. Підписані під тою заявою є під строгаго контролю фашистів, щобі справдити, чи не ходить тут про підступ. Часописи підкреслюють додатне враження, яке викликала повинна заява.

Буча італійських фашистів в Америці.

Лондон, 4. листопада 1926.

Гурток 15 італійських фашистів заатакував у Нью Йорку італійські антифашистські редакції, щобі

„Так видно мусить бути...“

Встати чи сидіти? — Фатальні вигляди сесії. — Несайкий дух з Нисіма. — Одноставний фронт опозиції. — Фатальні.

Варшава, 3. листопада 1926.

„Чого це ви даремне голову робиєте собі?“ — казав недавно один визначний польський політик у гуртку тутешніх публіцистів, що турботливо проаналізовували нинішні відносини у Польщі. „Адже ви повинні арешті зрозуміти — продовжував він — що найбільш довідчений журналіст, чи всякий інший „фаховець від політики“ не має тут нічого до роботи. Тут треба психіатра, бо лише психіатр міг би поставити правильну діагнозу: яка це недуга запанувала докола нас і самих нас уже мабуть заразила...“

Остання історія зі „вставанням“ чи „сидінням“ сойму живо нагадує ці слова і стверджує, що немає у них жадної злоти, а лише гірка правда. Справді: найдіть у всесвітній історії подібний випадок, щобі серед таких напружених і запальних відносин, які нині існують у Польщі, уряд створював новий гострий конфлікт поміж виконавчою та законодавчою владою в площині: мають послі стояти чи сидіти? Тоді, коли здавалось би, що всі формалістики мусить піти в купі і зробити місце діловій праці, тоді, коли здавалось би, що до влади прийшли ненавистники формалістики і поклонники ділової праці — виходить, що справи церемоніальної формалістики можуть довести навіть до видавання надзвичайних розпоряджень голови держави (про відложення сесії) та до нехтування приписів конституції (бюджетна сесія сойму мусить зібратися протягом жовтня). Який глуд було висувати з боку уряду домагання до послів, щодо якого було згорі відомо, що воно зустріне гострий спротив? Кажуть: бажання маршала Пілсудського ажиквати всіляк засобів, які йшли б по шляху зміцнення виконавчої влади та закріплення за нею престижу, якого досі сойм вперто й відмовлявся. Престиж престижем, а проте джерело останнього конфлікту поміж польським урядом і соймом деінде. Воно криється у тому психологічному підкладі, який завжди в усіх політичних справах, на далеку мету обриваючих, є рішучим: у взаємному недовірі, у взаємній нехоті, яка існує поміж нинішнім позарпарламентарним преміером та парламентарною палатою. Усі польські послі по азбуш (за винятком комуністів і „енчевців“, а також Жидів і мабуть Німців, себто всі ті, що стоять на ґрунті польської державності, заявляють однодушно, що для них є ясним обов'язок члености повстати з крісел при появі найвищого державного достойника, який є президент республіки. Але вставати з місць при появі на соймовій трибуні позасоймового прем'єра, який ще навіть не має формальної апробати сойму і якому сойм у першому такій засіданні може добрим своїм правом відмовити довіри? Для такої члености потрібна вже і певна симпатія; колиж вже і певна симпатія; колиж потреба виявлювати свою членість „проблематичною...“

Французсько - італійське
танця". Французський амбасадор

ство дано українському народові здорову інтелігенцію.

Щоб цьому перешкодити, хотіли Польські в 1917 р. ввести в українській духовності цезарізм і так ступенчато заступати українське духовенство польським. Це викликало в українському духовенстві й народі великий спротив і той план Польщі не здійснився. Але Рим з Польщею не зупинився при тому і в пізнішу часі в порозумінні з Віденом і Римом Польські з'єднали монашій чин св. Василія, хоч проти того протестувало духовенство й український народ, передали його в руки єзуїтів, котрі за часів давньої Польщі завжди заганяли в Україні українських боярів, та нанесли українській православній церкві такий удар.

Рoku 1901 на Синоді у Львові потверджений був старий звичай підняти богословом свободу вибору жінити або одибати, як і вибір в єпископи священика нежонатого або відця. Але Рим при помочі польського кардинала Ледоховського цю постанову сфальшував в той спосіб, що відносно до жонатих священиків висловлено свого рода пониження і цим вказано новим духовним кандидатам на одибат, а на єпископа дозволено набирати тільки целебс, а ніким чином відця. Цим створено такий стан, що на єпископа можуть прийти тільки виховані єзуїтських чинів. Терез у ново-востокреській Польщі накинено одибат у старохристиянській і перемиській дієцезіях. Проти цього безправного насильства, яке єротивиться канонам грецької церкви і безчисленим декретам римських пап, виступив весь народ разом з духовенством, піднявши до Риму енергійні протести, але все без успіху. Roku 1925 на знак протесту опустили богослова всіх єпископів духовні семінарії в Станіславові і в Перемислі, тай всь українська суспільність протестувала, оди не Рим мовчав. Діється так, що тепер при помочі Польщі накинени єпископи спровола реформують і латинізують українську церкву.

Старе українське духовенство задало боротьбу проти того насильства й шле протести в світ. Нині ще не знати який буде успіх того, але на всякий випадок вишаються історичні до умента, як Рим такує свої зобов'язання, дані в своїм часі східній церкві. Українська інтелігенція, як і духовенство, не надіються богами по своїх меморіалах, висланих до Риму, бо нова Польща сильно впливає на Рим, а знову римська олігархія впливає на українських єпископів єзуїтського типу, щоб сак чи так ввести одибат у греко-католицькій церкві. Чи не буде добре для самої Польщі і Риму, покаже час. Якщо чия під увагу, що політичні обставини для Польщі не є найліпші, то легко можна прийти до висновку, що це для Польщі і для Риму може взяти найфатальніший оборот.

Що найгірше, Польща в своїй ненависті до православної церкви тепер залучила понад 300 православних церков (храмів) і приказала збудити монументальний архітектурний твір, катедральну церкву у Варшаві. Того навіть Турки не робили.

Сербська церква повинна би стати в обороні української православної церкви й не дозволити, щоб у 20. ст. траплялися такі інквізиторські діла. Ми не домагаємося нічого більше, як тільки, щоб Рим шанував привілеї і права української церкви, як і її колись дав. А тепер в добі свободи нехай розвивається і вірує кожний народ, як хоче і може. Того вимагає і право.

Як бачимо, то новаторства наших єпископів найлидшій силний відгомін серед сербського православного духовенства. А сталося це якраз у хвили, коли Рим присвячує спеціальну увагу ідеї пропаганди і поширення унії, намагаючися в цій справі в першу чергу вплинути на розвиток російсько-православну церкву, чого доказом між иншим свято першого Нікейського Собору в Римі, часто відбудувати уніоністичні конгреси та прайя гр.-кат. бельгійських єпископів, звернена на унійну діяльність серед Українців і Росіян. Невідомо, чи ця акція з уваги на край, яку переживав російсько-православна церква, могла би числитися на який успіх.

Цей пропагандистичний натиск віддають Росіяни, що у великій більшості перебувають в Сербії на еміграції. Вважаючи протиставитися

ХТО

не має ще дуже цікавої книжки СПОГАДИ Е. ЧИКАЛЕНКА

III. час і тільки в 3 зол. без пересилки. Замовляти можна у всіх українських книгарнях у Львові і в Адміністрації "Діло", Ринок ч. 10.

римській акції, вони з успіхом використовують неспокій і шкідливу роботу унійських єпископів в Станіславові і Перемислі, підкреслюють руйнітний вплив цього духовенства на українських землях, в азують на латинізацію і політизацію православних Українців, Білорусів і Росіян, остерігаючи тим способом своїх олігархів перед правдою унією. Очевидно, важко

допускати, щоб наші "новатори" і "реформатори" на владних престолах вповні здавали собі справу зі своїх починів. Бо коли так було, то люди чи мали б вони були, як передаті католики — а мей своїми "реформами" робити таку метзеву прислугу католицькій ідеї. А що та прислуга в справі медвежою, свідчить голос сербського церковного журналу.

Село і місто.

В справі наступу українського села на чужинське місто.

Значіння міста. — Відплив сільського населення до міста. — Чехи й Ірляндці. — Місця харитативні установи довгого селу.

На нашій землі селен сучільного українського населення виростило море, а ми не маємо, а чужі нам духом і змістом міста. І не українське море, а ці острівці надіють або боліть — амагають ся налати наші землі свою печат. Цей правди не можна заперечити: не села, а міста надають обличчя країні. В містах зосереджують культурне життя, освітні установи, економічні підприємства, наука, школи, торгівля, промисл. Там також сучільно живе рухливий і зорганізований робітничий, промисловий і купецький елемент. Чужинець, що приїде до краю, пізнає наряд не на основі села, а з вигляду міста видає оруд про країну і її населення. А і в нашій визвольній війні не село, а місто перемогло.

З того висновки і накази для нас на блнжу і дальшу мету: наступ села на місто.

Наше село вже тепер перелюднене. Його соціальні й економічні відносини змінилися і ускладнилися. Хлібороб бідніє і пролетаризується. Поділ землі йде безупинно. Господарства колишніх попаницизних хліборобів, що сиділи ще на "цілх грунтах", сьогодні в їхніх назвах розділені на карлові оди або півморгові господарства. З року на рік прибуває таких господарств, що в них лиш грядка землі, по хатях сидить вже не одна, а по дві сім'ї, а й ці множаться так, що безземельні і "халушники" усе більше. Внаслідок колонізацій і парцеляцій двірських обшарів площ їх загосподарування зменшилася. Нашому малоземельному хліборобові відібрано і той варстат праці, який він находив по дворах. Стає він безрадний і бездомний, в безвихідному положенні. В передвоєнних часах цей процес паперизації села відбувався повільніше, а надмір населення находив свій відплив в еміграції за море або сезонній еміграції в Німеччину. Сьогодні внаслідок обмеження іміграції до Америки та збільшення витрат на дорогу до Канади (треба продати бодай морг на дорогу) і внаслідок залпної заробкової еміграції до Прусу, наряд на селі мов риба в сяку боється і душитися. Якійже з того вивід?

Природний відплив надміру перелюдненого села — міста. Такий соціальний процес відбувається не лиш у нас, а в цілій культурній частині світа, в Німеччині, Франції, Англії, Америці. Села відлюднюються, міста заповнюються. Цього переселення села до міста ніхто і ніщо не спинить. Воно і на нашій землі дає раз-у-раз новий приплив українського елемента містоу. З простого рахунку повинен би виходити щораз більший зріст і нові підприємства в містах під національним оглядом. А тимчасом дієвість перчить тому. Ми бачимо поки-що такий вислід: українська іміграція

до міста дає дуже незвичний приріст або лиш вирівнює ті втрати, які поносимо в наслідок таяння українського елемента і зливання з чужим. Де шукати причини і які висновки на майбутнє? Ось ми та мало берегли, за мало уваги асертали на цей переселенний рух і ми зовсім не опитувалися. Треба його боай тепер взяти під особливу увагу, взяти в свої руки, заопікуватися та пограти планоно і доцільно. Остаточний вислід певний.

Зр аком нехай будуть нам Чехи й Ірляндці. В часі мого краю ще перед 80 літами було багато грше, як у нас. Столиця краю і міста німці. Національн а свідомість завмерла. Ч ська, дуже тді вже ліпша, мова захопана лиш під сільське стріхоу. Видавалося, що ніщо вже не здержить загнбелі народу. А сьогодні престольний город, на срізь чеська Прага, — це гордий чеського народу, а чеський крэй і державя під оглядом національних та культурних надбань і економічного ровантк — зразок для инших народів і держав. В Ірляндії ще перед 60 роками вся земля була в руках англійських лендлордів. Ірландський народ не лиш бідний люд, сільський пролетарят. Міста і всі культурні надбання в руках завоювання і колоністів Англії. Мова батьків гимерла. Р зговірна бесіда виключно англійська, а лиш незначні сліди давньої кельтсько-іриської мови заховані в найдальше висушених в море півостровах. А сьогодні? Самостійна держава і народ з візгребаноу, відродженоу мовоу, рідною к лтуроу, зі своїми містами, власним соймом і військом. Село перемогло і адо було місто.

І український народ на цій дорозі. На очах відроджується, росте, кріпшає. Від Сяну поза Кавказ.

Правда, його бажання, змагання і пориви ще не здійснює. Своєї мети ще не отримув. Український народ ще не розвинув усіх своїх талантів і всіх засобів духа. Щойно тоді, як заволодіє всіма ділянками культурного життя і як зросте чисельно і в сили по містах, дійде на рідній землі до своїх повних прав, стане господарем у своїй хаті і займе в сімї народів своє почесне місце.

Ми не маємо своїх міст. Треба повести на ці чужі острівці планоу, вийти наступ українського моря. Завтяжна це боротьба, та кінць її певний.

Село зі свого боку зробити своє. Цей невичерпаний резервуар українського людського матеріалу безупинно заливає і буде заливати місто. Означе цей матеріал не смі пропадати для нації, не смі топитися в чужій елементі.

Щоу має зарадити і наастрівати місто, а саме та свідомість і патристична частина народу, що осіла в містах. Має подбати і підготувати все, що потрібно, на наса-

дження і зріст народ його елемента в ч раз своїх міст. Ацію треба повести систематично і доцільно. Вона вимагає організації, одностійності і систематичної та оферти на тричальних основах.

Ось ділан а організації був би такий: В кожній місті чи містечку треба покласти окрему установу чи комітет опіки і допомоги наліччому сільському населенню в порозумінні а місцевим духовенством (парохом). Утворена у Львові головна установа допомоги сільському населенню мала би провід у свої руки і надавала би цій акції загальний напрям. В даному разі цю справу могло би взяти в свої руки котрес з матірних товариств у Львові, або "Просвіта" зі своїми філіями, або "Рідна Школа" зі своїми кружками. Безумовно ця централ на установу виїшла би в зяток з духовними властями всіх трьох дієцезій, які без сумніву не відмовляться від чинної співучасті та гдадууть до підчиненого духовенства вірнопідні поучення і казачи. Цей акція не лиш національна, а по своїй суті також релігійно-моральна, харитативного характеру. Бо має на меті опіку над сільським, шукаючим хліба в місті, пролетарієм, що не смі бути атрачений ні для церкви, ні для народу. (На цьому християнсько-харитативному полі мають вже духовні чинники свої заслуги та окремі установи, як Товариство слуг у Львові, Товариство св. Івана Милостивого при станіславській катедрі і м.). По довершенні організації в краю душпастирі всіх сільських парохій, по душі виданих своїми духовними ділами розпорядків, поучали би своїх парохів, опісля рікрічно пригдаючи про існування в містах установ допомоги, де переселенці до міст мають зголоситися, зареєструватися, шукати та найти опіку. Та на цьому не кіччилось би харитативна акція. Треба окремо подумати про матеріальну і виховну сторону сільського населення, осліло в міст. Для слуг і зарібіників міська установа (комітет), це готове бюро слуг і роботи, яке зспоживало би подачу і запотребування праці. Це і притулок для захист, який не так то важко устроїти для бездомних слуг і зарібіників, при чинній участі місцевих церковних брацта. Це і школа для неграмотних при помочі місцевого кружка Рідної Школи.

Українці за океаном.

Засідання Виконавчого Комітету "Об'єднання".

Згідно з арт. 18 статуту "Об'єднання" і на підставі ухвали екзекутива з дня 30-вересня відбувається в локалі Українського Городжан при Норт Френклін Ст. ч. 549 у Філадельфії а дні 27, жовтня ц. р. річне засідання Виконавчого Комітету "Об'єднання". На порядку нарад такі справи: 1) Отворення. 2) Звіт екзекутива. 3) Звіт контрольного комітету. 4) Реферати: а) Українське шкільництво в Америці, б) Реорганізація "Об'єднання", в) Український Національний Скарб в Америці, 5) Заміти і внесення. Поклик у справі цього засідання підписав заступник председателя "Об'єднання" п. С. Ядловський і секретар "Об'єднання" д-р Лука Минута.

З діяльністю "Об'єднання" у вересні.

У вересні ц. р. мало "Об'єднання" 712,68 доларів приходу з жертв на старорічній ціні. З попереднього місяця лишилось в касі 136,62 дол., отже весь прихід вийшов 849,30 дол. Розділено його так: на освітніх вівнів 200 доларів, на навчання Франка 150, на "Рідну Школу" 150, на інвалідів 100, на похоронний шпитал 70, на сироти 30, кошти перекази 2 мисті 875, оплата поштової скринки 400, кошти ведення канцелярії за два місяці 40 дол. Разом розіда за вересень вийшло 757,75 дол. Таким чином в касі "Об'єднання" було з початком жовтня 109,15 доларів.

З тих цифр бачимо наглядно, як сильно вела жертвенність наших заохочуваних земляків на найважливішу потребу старого краю. Коли зі змодовлення відшкодування "Жовтня" вийдемо, що він за оди рік вивадає тілько на Україну і в Польщу по-

В понеділок, 8. XI. н.р.
в Станіславові
КОНЦЕРТ
1-1
Володимир БОЖЕЙКО
Подробиці в афішах.

Таким робом сесія, яка вже давно заповидалася бурливо, збереться під ще густішими хмарами. Можливо, що посольські нерви, подразнені останньою історією «вставання і сидіння», аплунуть на зміну тактики деяких клубів. Можливо, що тепер «блок 4 ок» (правильно «П'яст» з НРР, без ХН-івських монархістів, про яких буде мова окремо), який прийде на цю сесію під гаслом зміни виборчої ординації, не відвернеться від позиції «льовлянської критики» і підставляватиме урядові шпильку за шпилькою: негайний внесок у с. р. в. напад на посла Завесовського і покликання «д. б. с. спеціальної посольсько-слідчої комісії, негайний внесок у справі ген. Мальчевського, у справі адміністративних «губов», реорганізації міністерства і т. д. і т. д. — мій Боже, чи мало є приток для «негайних внесків», якщо схочеться обдарувати ними польський уряд? Протест ендеї проти порушення конституції загальною у складанні союму (найшовся оборонець конституції, о іронію!) є заповіддю дальших подібних колічок. Це ендеїцько-п'ястівська кумпанія, — та на лівій ситуації не краща. Бенкет у Невесж «nieświeżym» — кажуть — повняв духом і збив остаточно з пантелику спантеличену лівню.

А пророз Невесжа виходять мало-помалу на яву тамошній таємній розмови (ясно, що урядового заповнення про виключний «родинний і військовий» характер несежського з'їзду ніхто не брав і не бере поважно; з'їзд мав характер загальної політичної). Так ось головна мета подорожі маршала Пилсудського до резиденції Радзівілів, це буцім-то розбиття ендеїцького шляхом приєднання собі аристократичного великого поміщництва. Поміщики, мовляв, мають стримати всякі субсидії для ендеїцької преси, а при найближчих виборах не сміють дати ендекам ані шага; вони, польські магнати, мають стягнути до Польщі за кордону свої капітали й причинитися до санації скарбу, нпр. позицією на рахунок маткового (грунтового) податку; за те їм забезпечується активна співпраця при внутрішньому й закордонному апараті, іншими словами: цілу низку впливових посад (тому залишається на посту познанський асєвода гр. Бінський, париский амбасадор гр. Хлаповський і льондонський гр. Скірмунт, тому вириняють на овід фігури км. Сапєги, Радзівіла і хмара інших аристократичних кандидатів на посольські місця у Берлін, Букарешт і де не хочеться); далі, забезпечується поміщництво похорон з е м е л ь н о ї р е ф о р м и... Зафіксування такого своєрідного пакту мало би послідувати на найближчому з'їзді «євнських організацій» у Варшаві, а якому м. н. створено би нову льовлянську для уряду марш. Пилсудського консервативну партію («купні» рештки краківських Станчів); партія ХН перестала би існувати, а непокірливий п. Стронішва акупуі а «Варшавинкою» мусів би оглянутися за іншими панями; до голосу прийшов би його антагоніст, головний «деобло» монарх стичної «красової» магнатерії п. Мащевич із Вильні, який покинув з успіхом поміщиків у своєму органі «Слово» портрети марш. Пилсудського й останнього польського короля Августа Понятовського в одних рамках під одною короною...

Якщо все воно правда, — а на правду подобас, — то можна уявити собі позитивну чайварніш досіль

Пилсудському партії: «Стронішва хлопського» і «Визволені», яких екзистенція базована взагалі на гаслах земельної реформи. Ця база брутально видерта ім з'їздом. Де вони поліються, як ім приплескувати п. Незабітовським і Мейштоничам, підприємцям їхнього власного похору? А ППС? Ні нарадах Нач. Радн ППС два тижні тому було гарче, а нині є де-де гарячіше; Невесж, історія це гомоніалу (характеризов на пос. Незабітовським у «Роботнику» як «Видовік, кутрему трудно даць назвіско») і статті «Глосу Правди» про потребу зміни виборчої системи (з нумерованих ліст на періодичні кандидатури) — ці три моменти штовхнули ППС ще далі до спозиції.

І так, коли пригадати дальший стан на т. д. в. крисах і ненародну царину внутрішньої національної політики, у нинішньому соймі на-

має вже буквально ані одної партії, на яку цілком певно спірався би уряд марш. Пилсудського, — за винятком «Клубу Правди», що а уступленням послів Смровського і Тугута рахус трьох членів. Немає ані одного політика, який йшов би за марш. Пилсудським. Залишилися лише фанатики — і ці безумно істотують не лише у редакції «Глосу Правди», серед кол. лєгїонерів і «Стшельца», але й серед нинішніх членів польської законодавчої палати.

Якж їх аргументація? Коли їм перечислювати один парадокс за другим, коли їм говорити про шораз більшу плутанину й хаос — вони знають лише одну відповідь: так видно мусить бути!

Це будь-що-будь оригінальний аргумент підтримування політики, якої ніхто не розуміє. А може й справді так мусить бдти? Та до якого часу?!

І. Кедри.

Між Сходом і Заходом.

II. Українсько-польська полоса боротьби.

Властивою, вічно запальною точкою відносин між європейським Сходом і його західними сусідами є полоса на південь від Віленщини (себ-то від Білорусії! — Ред.). Заселена вона Українцями з осередком у Львові. Все в цьому місті нагадує на боротьбу, що стоїть між власними сусідніми народами. Та й сьогодні на будинках Львова можна бачити сліди боротьби вже з післявоєнної д. б. Та з'їхав прийшов до цих кривавих змагань, довгий час плавав тут можливий мир. Польський народ був роздертий, а що торкається України, то вони розмірно досить пізно (їм вернули собі в Галичині свою національну й культурну індивідуальність. Перед війною з повним правом можна було твердити, що — поминаючи населення австрійської області (себ-то Галичини й Буковини. — Ред.), нема українства як окремого народу, себ-то народу з власною культурною свідомістю і національною волею. Тепер муситься безсумнівно вказати на найзавітніше зв'язи наслідки світової війни, а саме на факт, що після розвалу царизму почало зростати загальне національне пробудження українського народу. Автор цих рядків мав нагоду своєчасно в Києві пережити процес громадження й організації сил українського народу. Тому, не входячи в подробиці, уважає себе управленим твердити, що Україні у висліді свого довголітнього організаційного процесу (якого етапами є Центральна Рада, гетьманщина і доба української радянської республіки) сьогодні стали національною індивідуальністю з ясною національною свідомістю і виразною культурною волею.

Того зв'язи і розвитку останніх літ не можна ані заперечити, ані завершити (іск. е. г. масшев). Сьогодні світ має до діла зі 40-мільоновим народом, який почуває себе солідарним, і від становища якого у великій мірі залежить розв'язка російської проблеми.

Крім української Галичини, яку Польща обсадила без праваї основи і яку приєднано до польської держави, на основі мирного договору в Ризі прилучено до Польщі ще й інші заселені Українцями області, перед війною привалевні до Росії. Чим диво, коли в наслідок того в польській державі найшлося по польській оцінці яких 4 мільони, а по українській оцінці навіть понад 6 мільонів Українців, які до тогож по більшій частині живуть компактною масою. Як уже згадали, Українці вважають, що обсади і прилучення заселених ними територій є безправні, бо їх переведено без вільної волі на роздільну волю. Ось тут міститься основа того, чому в боротьбі між Польськими й Українцями так довго не може прийти між ними до порозуміння, чому принципово не є можливий ніякі компроміси. У зв'язку з цим годиться замітити, що в рижському трактаті України добачують араду а боку більшовників, які без повноважень віддали їм українські території. Уже це вказує наглядно, як фальшивим і штучним є поширений зацікавленийою стороною (себ-то польською) пропагандою. — Ред.) погляд, немовто живучі під Польщею Українці є нічим іншим, як більшовницькими кооператорами.

Національні змагання України можна зясувати менше-більше так: Зєднання всіх груп і частин українського народу в рамках єдиності української держави, яку повинна бути вільна і незалежна від усіх інших великодержав. Є не отже програма, що помітно відрізняється від програми Білорусії. Та одночасно є теж і свідомість того, що на випадок за надто великих перепон і труднощів для осягнення цієї мети України, а головню групи, що живуть поза Галичиною, під умовою зєднання всіх частин, що найменше на якийсь час, були б готові стати частиною якоїсь великої федеративної держави. Та вертаймо до української області під Польщею.

Коли в першій половині минулого року відносини на українській території ставали все більше критичними, а також за кордоном збудився інтерес до небезпечного положення на східних окраїнах Польщі, ліберальні настрої польської кола почали думати про спробу мирного вирішення національної проблеми на Сході. Вони почали натискати на введення нового шкільного з кону і на покликання лівого посла Тугута (який той «ліберальний» шкільний закон аложив в Секретаріаті Ліги Націй) на міністра національностей східних окраїн. Як можна було сподіватися, спроба Тугута довести до мирної полагоди провалилася й дуже короткою часі. По кількох місяцях даремних намагань новий міністр національностей покинув своє становище, і кожний, хто тільки хотів, мі в кулоорах польського парламенту почути, що причиною провалу його місії є саботаж а боку місцевої польської бюрократії.

Чи радянська унія прийде Українцям з допомогою, чи треба рахуватися з іншим зворотом? Хоча радянська унія в постанові рижського трактату забезпечила собі дуже неприємне для Польщі право інтервенції (згідно з тими постановами зобов'язалася Польща перед рад. унією до толерантної поведінки у відношенні до України і Білорусії), то не приходиться думати про спеціальну акцію Москви в користь української і білоруської меншости. Якраз заключення рижського трактату доказує, що Москва в суті речі не має ніякого інтересу адалатися в оборону всіх прав України, Білорусії і інших меншостевих груп. Навпаки, деякі позначки вказують, що — не заважаючи на польську меншостеву політику — з причин внутрішніх і господарських Москва думас про тимчасове зближення до свого славянського сусіда. На всякий випадок, якщо в будучині прийде до загальної офензи більшості проти зєднання західних сусідів, головню Польщі, то аж тоді нинішня польська політика на окраїнах буде вихідною точкою більшості наступу.

Але чи в наслідок польського гніту не прийде до стихійного повстання в Галичині і на Волині, про можливість якого постійно говориться у Варшаві? Та і що можливість пожежі треба заперечити. Бо хто в останніх часах мав нагоду пізнати думки і змагання українських провідників у Польщі, той мусить признати, що вони тепер далеко більше, як давніше, займаються реальними справами, що вони рахуються з відношенням сил і вислідок

того в більшій мірі признають konieczność переходово використовувати міжнародні принципи і можливості.

Та тишина, що в теперішньому часі панує на українсько-польській області боротьби, є тільки тишиною перед бурєю. Боротьба продовжується, роздратування росте і одного дня у зв'язку з великими закордонними, світовими подіями наступить вибух, що приведе до в'єдн і проливу крови між сусідніми народами.

Українська церква.

Сербський голос про польську церковну політику і «реформаторські» почини наших єпископів.

Польська державна політика і «реформаторські» почини наших єпископів (станіславського і перемиського) відбилися сильною відгомою в Югославії. «Весник», поважний сербський журнал в Београді, присвячений церковно-політичним справам (ч. 39 з 10, жовтня ц. р.) помістив передовицю під написом «Українська церква», яку зазля її змісту подасмо в додільному перекладі:

Нашій суспільности мало відоме, як відноситься і як поступає Польща з українським народом і з українською церквою. В найновіших часах у Польщі, при допомозі Риму, інсуюено виногу, щоби а українській греко-католицькій духовенстві в Східній Галичині ввести celibat і щоби тим способом позбавити його родинного життя. Річ природна, що українські богослови не так легко приймуть celibat, відрікаючись і священства, бо тим способом, як думають, Польща накинє українському народові римо-католицьких священників, щоби його зосім латинізувати і з часом спольшити.

З історії відомо, що Рим споконвіку змагає до латинізування східної церкви у зв'язку з тепер зводженням славянського богослуження в Дамаск, де який дохаз нєтеримости римської церкви. Вони преюдикувала собі право, що тільки вона сміє поширять релігійну пропаганду на чужих землях і на шкоду інших церков. Солонікими словами вона проповідує зєднання східної церкви з Римом; але якщо це приїде до зєднання, тоді римська церква поступас ворожо і починає нєлювати всі обряди. Найкращий приклад дає нам унія української греко-католицької церкви з Римом. Коли Україна находилася у вічних війнах з магометанами, безсилна і знемошла, католицька Польща, яку Україна стільки разів спасала від татарських наїздів, використовуючи в пригожий момент безсилля, стала відбивати українські землі з наміром знищити український нард. Змагаючи до осягнення своєї мети, найперше вдарила на українську православну церкву, бо знала, що по втраті своєї прадідівської віри нард а часом атрапить і свою національність. Найперше стала нахидуватися на українське православне єпископство, відбирати православні церкви й церковні добра тай заступати їх римо-католицькими костелами і духовенством. Королівськими указами іншими драконськими законами нищила вона всі права і привілеї православних християн-Українців, признаючи ті права тільки римо-католикам. З часом українські бояри, зазля своїх особистих матеріальних користей, покинули православну віру й стали Полкаками, а їх нащадки є нині найлютішими ворогами української нації.

Половина нинішньої польської шляхти — це українські бояри, яких римо-католицька церква відняла від українського народу, але нард — селянин остана вірний своїй православній вірі. Римові було коно, що український нард не може відпасти від свого православного обряду. Й тоді одну частину українського народу привів Рим на унію, обіщючи українській церкві пошанування всіх установ і старих прав східної церкви. Полки вважали унію помістом для асиміляції українського народу, й стали після того енергійніше переводити уніятів на римо-католицьку віру. Опрадані жалі уніятів, виселані в Рим, оставали без успіху, бож Рим й сам бажав латинізації української церкви. В тому ділі найбільшу ролю сповали Єзуїти.

Коли а XVIII. ст. богачі й бояри отустили свою віру й свій нард, український нард дуже сильно гноблено, а духовенство в ті часи дощільно тримано на низькому рівні інтелекції й культури. А всеж таки не малоосичене українське духовен-

дою" в "випустках" карбують 4—10 літню тяжкою каторгою, себто більшою, ніж за звичайних кримінальних злочинів. Один з таких процесів відбувся в 8. листопада в н. перед судом присяжних у Львові. На лаві обвинувачених знавде П. Гуцуль-Українець і І. Жук під закладом головної згоди. Як звичайно зі змістом акту обвинувачення в тому, що всі обвинувачені були присутні на тайній збірці в Роківці, котре мала організувати комуністична партія Західної України.

Світлова хроніка. Сестринка папи вийшла в Рим за маріяда; шлюб дався сам папа і тогожоси до них промову; у шлюбні зв'язки участь різні достойники; — Рабіндрнат Тагоре нахолодяться тепер на Мадридській в Балетовіфред; там він купитиме довший час, промовою над песою, в якій має бути змальований стан підвладної європейської країни. — На французській території в 800.000 мільонів невеликих жовірів. — Однею з урядово грістою громади єгипетського короля Тугантасена, є там дорожничі предмети, яких старинні Єгиптяни зживали підчас похоронів. — Славний пресідіатор Гудіні, відомий з численних американських кримінальних фільмів, переходить тепер операцію в Лондоні. Кажуть, що він зривався підчас одної із своїх улюблених продукцій: розривання лавиною. — У Перу почався сильний антисемітський рух; австрійський посол тегеранського наближення Гайм обвинувачений у змові на життя шаха, вже засуджений на кару смерті, а трох інших визначних діячів призначено на ту саму кару. — Найбільший рекорд розводних процесів осягнув цимі днями Лондон: одного дня лондонські суди розбирали 115 справ і всі походили тогочасні; між розводними є багато осіб аристократів. — Нью-Йорк, головною над зміною закону про заборону продажі алкоголю віддав мільон голосів проти заборони, себто тричі більше як ті, що є за вдержанням дотеперішньої заборони. — У Берліні на протязі 3 години демонстрували кучі та ремісники проти надмірних податків. Замічено на цей час 30.000 крамниць. — Буварий австр. архієпископ Фридрих починав процес проти польського уряду за 40.000 гектарів землі конфіскованих польським урядом. — Університет у Гаксоні вибрав своїм ректором міністра закордонних справ Чемберлена. (Англійські університети вибирають на ректорів когонебудь з визначних людей: діячів чи письменників). Чемберлен сказав інавгураційну промову на тему, на якій розуміється — на як лівійський ректор, наслідком, про проблеми мови та національності! — а про Лгу Націй. — Сестринка російського царя Миколи II, великая Дмитро Константинович зробив найкращу політичну кар'єру: оженився з дочкою відомого Американця Америкі.

— **З кіна.** "Нуждари" Віктора Гюго, що йдуть тепер у кін. "Коперник" належать до тих рідких фільмів, які переделяють гоговизм ідею твору, з якого є заповнений, з незвичайною вірністю та силою. Доля саторжника, що переходить незвичайну духову еволюцію від неспокійності до всього знята до любові всіх і присвячує своє життя обороні бідних і покривджених, є історією, що зворушує до сніз навіть найбільше байдужих до людських трагедій. "Нуждари" дивлячись крім незвичайної слави в світовій літературі ще одного акціоного успіху: мільярд літ тому траплявся у Франції справді пригода, яка була вірним повторенням незвичайної пригоди Жана Вальжана. — Слідуючим пунктом програми в кін. "Коперник" "Марусенька" є мистецька фільма на тлі російської революції п. з. "Горняк серце".

— **Свобода ч. 43.** містить: Перед відом. Ісправі еміграції. Після побитва кур. Соборного. Як побутувати нудні на селі. З організаційного руху. За поправу діля. Польські справи. В імя ошадності Великі поминки. Услівне завіщення судової кари. Що чувають у саті? Загадочне самовбивство. Новинки. Нові книжки і видання. Донеси з краю.

Пам'ятайте, що всякі збірки на нагробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку (Львів, Ринок ч. 10. І. пов.) на щадничу книжечку ч. 7916.

Всячина.

Дивна подружка Історія. Цими днями розбирали в Лондоні на суді справу одного розводу, який не лишається позаду найкраще відомих романів. 9 літ тому капітан Герберт Уокфілд познайомився на балу з молодого панночкою Мері Хуфрод, яка полонила його серце своєю красою. Дівчина була сиротою і мешкала у своєї невеличкій тітці, яка теж називалася Мері Хуфрод. 24-літня сестринка і 42-літня тітка дуже сердечно прийняли в своїй хаті молодого офіцера і капітан Уокфілд був у них майже щоденно. Але військова служба не звертала уваги на акцентування молодих сердець. Герберт Уокфілд після кваліфікованої знайомості одержав наказ виїхати до Індії. Коли він приїхав до Бомбею, він за стил і в листі виявив, що чого не в силі був сказати всьому, як багато інших закоханих. Він

прохав руки "той, яка так щиро поставилася до нього". І поклав на листі адресу: Мисс Мері Хуфрод, Лондон, вулиця Ньюмена, число таке-то. Нічого дивного, що тітка прочитавши адресу, відкинула лист. Дивніше може те, що прочитавши його, рішила, що вона написала до неї. Чи раз молоді люди закохуються в 42-літніх жінок! А навівність 42-літньої панни була прізвищем. Отже тітка відповіла неточно, що годиться на подружжя і річ вся підписалася Мері Хуфрод. Погадишши всі домашні справи, чи пак: передавши їх своїй сестринці (мабуть і не кажучи їй, до кого їде) виїхала до Індії, де ждала на неї нетерпляче її заречений. Можна уявити собі зачудовання молодого офіцера, який ждав на свою красуню, а побачив її тітку. Однею "жовірівська честь", чи неспівність тих, що не мають хисту красомовства, є великі, гідні великих жертв. Офіцер, ще й англійський, для якого не має нішого слова як "ажентелімен", аджуни у собі почування кохання, щоб не вразити жінки, яка їхала такий світ на зустріч йому щастю і оженився з 42-літньою тіткою, так, немов би вона була його вибраною. Виявляється, що ця 42-літня особа мала найкращі примітки жінки і він жив з нею прегарно. Коли два роки пізніше вона змерла від малірї, він сукував за нею з глибоким серцем, вважаючи, що сама доля прислала йому її в дарунок. За той час він перувався в Лондоні і став полковником. Тут згадав свою першу дівчину любові і віддав молодому Мері Хуфрод. Вона була так само гарна як колись і все ще незамужня. Він почав ходити з нею і раз-в-раз вечерю виявляв її свою тайну, яка була тайною великого непорозуміння і одночасно освідченнями. Таким робом він оженився з другою Мері Хуфрод, яка була його першою Мері. І ось з лондонського процесу, що вісся недавно, ми довідались ще нової тайни: ще цікавішої: вибравши серця полковника мала найгірші примітки жінки: була легкосерда, химерна і така марнотратна, що на протязі року знищила весь його маєток. Полковник не міг стерпіти вічних снів і вдержавши три роки з нею, розійшовся і домагався розводу. Англійський суд погодився з поглядом полковника на не подружжя і дав йому розвід. Прощу не обурюватися, коли почуете, що хтось прочитавши цю історію, найде в ній один з найкращих доказів на те, що — тайна щасливого подружжя є незбагнена.

Пам'ятайте: Рідна Школа — це на родня фортеця, це певний захист в добі лихоліття!

Зі спорту.

З нагоди змагань „Sparta“ — „Україна“.

В неділю, дня 7-го ц. м. в 11-й годині передполуднем у центрі міста на військовому майдані на Цитаделі зиряли свої сили наша мистецька дружина „Україна“ з Акціоного польського львівського дружини „Sparta“.

Проти себе стоять два рівноярні члени, один „Україна“ член Українського Спорт Союзу, другий „Sparta“, член польського Союзу. Як відомо, дотепер не відало було польським і жидівським дружинам, членам польського Союзу змагатися з українськими дружинами без окремого дозволу їхнього Союзу, що зрештою не легко було добути. Отже лишалося „Україні“ змагатися з українськими дружинами слабшими від себе. Хоча від слабшого противника не можна багато навчитися, „Україна“ від минулого року, коли програла з „Німцями“ (1:4), зробила великий поступ слідний у недавній виставі зі стрийським клубом „Розон“, кандидатом до львівського А-класу 6:4 в користь „України“. Ці треті з черги, після війни, змагання з членом польського Союзу викажуть, чи „Україні“ стануть між передовими львівськими клубами. На ці змагання „Україна“ послала своїх найкращих гравців, які дають дежу запоруку, що в ремюг над стрийською „Розон-ю“ не перевернуть поганим вислідом зі „Зв'язкою“. Маємо надію, що українська публіка заповнить грини на Цитаделі так численно, як торк грини „Намоче-ї“ і підбадьорить тим самим наших гравців до перемоги.

Богун — Сокол IV.

В неділю, дня 7. листопада ц. р. в год. 230 попол. відбудуться на площі „Сокола-Батка“ (біля стрийського рога) товариські змагання в копаному м'ячі між дружинами „Богун“ (Львівська) і „Сокол IV“ (Львів-Личаків). Вступ за добровільними датками. — Хто цікавиться рідним спортом, не пожадує провести дві години за вільною воздузі, маючи до того ще й гарну розrywку.

Оповідки.

Український Наддніпрянський Хор під управління Петра Бисовського у складі 30 осіб виступає: Пятниця 5.XI, Самбір. Субота 6.XI, Старий Самбір. Неділя 7.XI, Старий Самбір. 719 25-7

ТІЛЬКІ 1.50 ЗОЛ.

КОШТУЄ КНИЖКА „Шевченко“
„Кияжна Репніна“

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Ринок 10, II. пов. або в українських Книгарнях у Львові.

Заходом філії Крайового Товариства Опіки над молодію і Охороною дітей улаштується повторення відкритої Вп. п. проф. д-ра Карла Студинського п. з. Врештінки з ювілейних днів проф. Грушевського. — Відит відбудеться в неділю дня 7. листопада ц. р. Початок о годині 6-й вечером. Сала буде подана в слідуючій числі. 1—1

Мистецька Виставка Карла Костирка в Стрию відкрита від 1.—15. листопада ц. р. 841 3—3

Українське Технічне Товариство подає до відомої своїм членам, що тижневі товариські сходини переложені з сесії на суботу і дадуть відбудуться кожної суботи о год. 10-й в локалі Т-ва Ринок ч. 10/І. — ВИДІЛ. 1—2

„Вертан Наших Днів“ делькова гротеска на 3 дії Галактіона Чіпки і Леада виставлена буде в салі Лісея у Львові, в неділю, дня 7. листопада ц. р. в годині 630 вечером з приводу І-го Крайового З'їзду режисерів і делегатів авторських гуртків. Режисери і делегати аматорських гуртків, як також усі цікаві матимуть нагоду познайомитися з цим дуже інтересним родом театрального мистецтва. 861 1—1

Тов. „Філія Союзу Українок“ в Яворові складає отсим щирю подяку Вп. Д-р Михайлові Фільцові, адвокату в Яворові за безітересовні правні заступства на користь вище згаданого товариства. — ВИДІЛ. 856 1—1

Ширші сходини членів Союзу Українок відбудуться в суботу 6. листопада ц. р. о год. 6 вечером. На денний порядку реферат п. Іоєм Макух-Павлюкської на тему: „Завдання жінки в кооперації“. Простіться о численну участь членів і гостей. 859 1—1

Культурне життя Радянської України. Під тим заголовком виголосить викад від товариства українських робітників „Робітнича Громада“ у Львові проф. д-р І. Свєтінський, в якому поділяться своїми враженнями з побуту на Радянській Україні. Викад відбудеться у великій салі Народного Дому в неділю дня 7. листопада в 12 год. в полудне.

Українці Кракова і Краківського Воєводства! В неділю, дня 7. листопада 1926 р. відбудуться Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ У. П. Т. в Кракові в домашній філії „Прогресу“ при вул. Баштовій ч. 7 (в полудне) о год. 630 вечером. На збори приїде з рефератом відпоручик Головної Управи Рідної Школи з Львова. Простіться о як найбільшшу участь. 860 1—1

Українське Технічне Товариство подає до відомої, що буде мати спроможність примістити певну кількість молоді і старших інженірів різних спеціальностей. Кваліфікації і вигоди просимо слати на адресу Товариства: Львів, Ринок ч. 10. — ВИДІЛ. 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

КАНДИДАТ нотаріальний з правом субституції пошукує посади. Зголошення до адміністрації під „Нотар“. 858 1—3

СУКНІ на дансінгі, продам дешево Міа-ковського 7, двері 3 від 4—6. 857 1—1

Календарики „РУСАЛКА“ на 1927 р. вже печатаються і вскорі увійдуть в продаж. Замовлення приймає А. Окпінш, Львів, Калешка 4. 851 2—3

МІД патока, густий, частий, лічничий, десервий з власної найбільшої галицької пасіки висілає за послатпоштою 5 кг. 16 зол. 10 кг. 30 зол., 20 кг. 59 зол. врял з башанкою оплатно. Ваген Білінський Збярж. 527 8—10

60 сот. коштує одна ложечка до чорної ками з хінського срібла у Мандля вул. Коперника 14. Проти кін. Коперник. 681 7—7

РУТИНОВАНИЙ, солідний коніспент прийде негайно заняття. Зголошення: Канцелярія Д-ра Балтарович, Золочів. 850 2—2

НЕГАЙНО потрібний коніспент з правом субституції на провінцію. Д-р Леший, Ринок 43. Львів. 862 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Фортеп'ян Bösendorfera

маленький з анга. механікою 7/9, оклад майже новий — оказіно продасть 860 1—2 „Моношко“ — вул. Зімораячка 10.

Лікарсько-пентіетичне Заведення
Д-ра Симона Раппапорта
Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/II.

Пильомбування й випилення зубів без болю. Штучні зуби в кавучку і золоті на американську систему. Пам'ятайте, а провації полагоджуються в найкоротшому часі. П. Т. урядовим і студентам значна знижка. 852 Полеші в снілат. 2—5

Вже можна публікувати з циклоп. історичних повістей
БОГДАНА ЛЕПКОГО
п. з. „МАЗЕПА“
отсі прегарні повісті:

Мотря т. I. зол. 9-90
Мотря т. II. зол. 9-90
Не вбивай! зол. 9-90

Небувала досі пова в українській літературі! Незвичайно цікаве та легке оповідання не має собі рівного в повістках цього роду. Численні дуже похвальні голоси критики. — Головний склад в **Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка** Львів, Ринок ч. 10. 830 3-6

Годинник бюрковий

артистично виконаний з прещіткою верком з 3-літньою гарантією

зол. 15'—
Замовлення з провації полагоджуються відворотно. — За невідповідна товар зворот грошей. 836 2-3

ГУТЕРМАН Сикстуська 14.

Прощу прочитати!

РОК 242.1890.

Всіх різно виключені! Прощу тільки віднести з поважним довір'ям до фірми і товари без бонизи замовляти, бо фірма обов'язується завернути гроші або замінити товари на 14 днів, на случай

якби інструмент не відповідав вимогам П. Т. Відборів. 827 2-2

Адольф Боденштайн

найбільший, найстарший і найдешевший фабричний склад музичних інструментів

Львів, вул. Варіонів 37. — Тел. 38—36.

Дбайте про своє здоров'я

Швейцарське Гірке Зілля з маркою Когул вживається при недугах жовудка, кишків, обструкції і жовчевих камілах.

Швейцарське гірке Зілля є природною лагідним прочищуючим средством, таулішує функції організму травлення, ділає проти надмірного товстіння і подає джує апетит. Продають антики на зол. 130 за коробку. Рес. Мис. Публ. Заор. ч. 400 Либ. Хем. Фарм. А. Гонсескі і **Син і Варшаві, Лисно 41.** Виславля найменше 2 коробки по одержанню зол. 430 з присилкою. 728 а) 6—24

Найбільш упортий білз голови

усувають оригінальні порошки з „когуті“ 728 а) ком. 21—7

Віддам заступство

на всю Польщу на средство проти курення (винахід XX. століття) том, хто буде в можності перебрати цей товар за 846 готівку.

Chem. Techn. a. Kamei, Labor. E. Dorofayev Bratislava, Skalitelstvo a. d. C. S. R.

